

[Socialministeren.]

Videre har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 119 af 15. Marts 1939 om Mødrehjælp-institutioner, som denne er ændret ved Lov Nr. 150 af 30. Marts 1942.*

Mødrehjælpinstitutionerne har, som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, til Opgave at yde svangre Kvinder Bistand af personlig, social og juridisk Karakter og i det hele være dem behjælpelig med Raad og Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab og med Hensyn til Forsørgelsen af det ventede Barn.

Til Opnaaelse af dette Formaal blev det paalagt Mødrehjælpinstitutionerne at organisere Hjælp af hygiejnisk og social Art, herunder at give enligstillede Mødre Adgang til Ophold før og efter Fødselen paa Svangre- eller Mødrehjem eller hos private.

Det blev endvidere paalagt Institutionerne at forhandle med de Kvinder, som ønskede deres Svangerskab afbrudt, at søge at afholde dem fra overilede Skridt og i det hele give dem Vejledning om den Bistand, der staar til Raadighed.

Udgifterne ved Varetagelsen af disse Opgaver bæres af det offentlige med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne.

I det Omfang den enkelte Institutions Økonomi tillader det, yder Institutionerne Hjælp paa en Række andre Omraader. Der kan saaledes nævnes Hushjælp under Barselperioden, Rekreationsophold, Hjælp til Anskaffelse af Børnetøj, Udlæg af Forskud paa Underholdsbidrag o. s. v. Omfanget af denne Hjælpevirksomhed er afhængigt af, hvilke Beløb der stilles til Raadighed fra privat Side. Halvdelen af Udgifterne til Hjælp til Børnetøj og de fulde Udgifter ved Tab paa Udlæg af Forskud paa Underholdsbidrag refunderes dog af det offentlige.

Ved denne Tilskudsordning er Mødrehjælpinstitutionerne paa adskillige meget vigtige Punkter afhængige af private Tilskud, og Erfaringerne har vist, at en Ændring af Tilskudsordningen er nødvendig, hvis Opgaverne skal varetages paa tilfredsstillende Maade. Der er navnlig 3 Omraader, hvor det er nødvendigt at sætte ind; det drejer sig om Spædbørnsudstyr, økonomisk Hjælp til Kvinder, der søger Svangerskabet afbrudt, og Adgang til Oprettelse af egne Spædbørnehjem.

Som jeg har nævnt, yder det offentlige et Tilskud til Børnetøj, der svarer til,

hvad der er indsamlet fra privat Side. Der er her gennem Aarene vist en meget stor Offervilje, men Muligheden for at skænke Tøj til Mødrehjælpen er paa Grund af Forholdene blevet mindre og mindre, og man staar nu over for en væsentlig Indskrænkning af denne betydningsfulde Hjælpeform, hvis der ikke ydes yderligere Hjælp fra det offentlige. Mødrehjælpen, der hidtil har kunnet yde gratis Standard-Spædbørnsudstyr til de mest trængende Kvinder, vil ikke kunne fortsætte — endsiige udvide — denne Hjælp uden større Tilskud, og Institutionerne har derfor peget paa, at det vilde være af stor Betydning, om det offentlige fuldt ud kunde overtage Udgifterne ved Uddelingen af Spædbørnsudstyr til trængende Mødre, og dette Forslag har Ministeriet ment at burde støtte.

Det Udstyr, som tænkes uddelt af Mødrehjælpinstitutionerne, skal svare til det nuværende Standard-Spædbørnsudstyr, der er nærmere fastsat af Handelsministeriet, og Udgiften ved Uddelingen kan paa Grundlag af de hidtidige Erfaringer for Finansaaet 1948—49 anslaaes til ca. 500 000 Kr. eller for Statskassens Vedkommende Halvdelen af dette Beløb.

I den siden Mødrehjælpslovens Ikrafttræden forløbne Tid har det i stigende Grad været følt som et Savn, at der ikke er Hjemmel for det offentlige til at yde Tilskud til Mødrehjælpinstitutionerne til den særlige Hjælpeform, der bestaar i direkte økonomisk Støtte. Det gælder ikke mindst saadanne Kvinder, som er henvist til Mødrehjælpinstitutionerne, fordi de ønsker deres Svangerskab afbrudt. Det var da ogsaa en Forudsætning for Svangerskabsloven af 18. Maj 1937, at der blev gennemført forskellige Foranstaltninger til Hjælp og Støtte for Kvinderne til Gennemførelse af Svangerskabet, saaledes som f. Eks. Oprettelse af Mødrehjælpinstitutioner. Erfaringerne viser, at Kvindernes Ønske om Svangerskabsafbrydelse i stort Omfang kan føres tilbage til økonomiske Vanskeligheder, og at Ønsket om Afbrydelse ofte frafalder, hvis der kan ydes økonomisk Støtte.

Mødrehjælpens Fællesraad har da ogsaa allerede i Marts Maaned 1947 under Hensyn til Alvoren i Abortproblemet indtrængende henstillet, at det gøres muligt for Mødrehjælpinstitutionerne at yde paakrævet direkte økonomisk Støtte, derved at det offentlige fuldt ud refunderer Institutionerne deres Udgifter til denne særlige Hjælp.

Dette Forslag mente Ministeriet at